

saa voldsomt har det ærede Medlem lagt Vægten paa Evnen, udtrykt gennem Formue- og Indkomstskatten. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at betragte denne Regel som det sidste Ord, der er sagt om Retfærdigheden med Hensyn til Statstilskuddet. Jeg tror ikke, det er muligt at benytte den paa anden Maade end som et Korrektiv, en Regulering af Ensidigheden i andre Fordelingsregler, men hvis man gør Beløbet alt for stort, vil man naa til ganske urimelige Tilskud til nogle Kommuner, Tilskud, som aldeles ikke vil kunne forsvares under Hensyn til samtlige Forhold i Landet. Derfor vil jeg meget indestændigt henstille, at vi bliver ved det Forslag, vi har, og hvorfor der foreligger en Udregning, som man har behandlet her i Tinget og har givet en vis Tilslutning, det Forslag, som gaar ud paa at anvende $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til dette Formaal og ikke mere.

Jensen-Sønderup: Jeg skal begynde med at udtale min Forbavselse over, at man nu synes at være ængstelig for, at det af Venstre foreslaaede Grundlag for Udskrivning af Tillægsskatterne skal blive for slemt mod Grundejerne. Jeg har hidtil forstaaet det saaledes, at det, man især ønskede, var at have Frihed til at forhøje Grundskatterne mere, end man vil kunne gøre det efter Venstres Forslag. Jeg er yderligere forbavset over, at man nærer Ængstelse for at lægge paa Grundskatterne af Hensyn til, at man saa rammer nogle smaa Skatteydere. Jeg har endnu aldrig set et Forslag om Grundskatter, som blev lagt efter den gode Regel: Vi skal lægge Skatterne, hvor Skatteevnen er. Grundskatter har en meget haard Haand, og hvorledes man end vender og drejer det, falder de lige saa godt paa dem, der ingen Evne har til at svare Skatterne, som paa dem, der har Evne til at svare dem. Jeg har ikke tænkt mig, at Regeringsforslaget giver saa megen Bevægelsesfrihed, at man kan sige: Den Grundejer skal svare noget mere, og den anden skal ikke svare noget.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke synes at forstaa den Forskel, der er paa at vedtage Foranstaltninger om at nedsætte Priserne, f. Eks. paa Brød, og give Kommunerne Ret til at træffe visse Foranstaltninger. Det første har vi været villige til at drøfte, og vi har drøftet det, men vi har sagt, at der var mange Vanskeligheder, og at Spørgsmaalet ikke godt kunde tages op nu; noget andet er

at yde Statstilskud til Foranstaltninger, som hver Kommune for sig træffer, og man maa holde sig til den gode, gamle Regel, at det, Staten skal yde Tilskud til, er de Foranstaltninger, som kommer de mindre bemidlede til gode.

Til Slutning gør jeg opmærksom paa, at der ikke fra Venstres Side er nogen som helst Politik i dette, at det er mig, som fører Ordet nu, medens det var det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der førte Ordet ved første Behandling, da jeg for øvrigt ogsaa havde Lejlighed til at tale om den kommunale Side af Lovforslaget, hvad det ærede Medlem for Horsens Landkreds ogsaa gjorde opmærksom paa, at jeg vilde gøre. Det er ganske naturligt gaaet saaledes paa Grund af den Del, jeg havde i Udvalgsarbejdet, og fordi det ærede Medlem for Horsens Landkreds ikke nær havde overværet alle Udvalgmøderne paa Grund af sin Deltagelse i Finansudvalgets Møder o. s. v. Først i Dag har jeg faaet at vide, da det ærede Medlem kom til Stede, at han ikke ønskede at tale, da han ikke havde været med til at skrive Betænkningen og havde deltaget meget lidt i Møderne. Jeg sagde saa, at jeg skulde gerne tage Ordet. Der er ikke nogen som helst Politik i det.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) ikke har kunnet føre Ordet for den Betænkning, der nu er skrevet.

Med Hensyn til Skatterne skal jeg kun sige, at det, jeg har vendt mig imod i det ærede Medlems Forslag, er den fuldkommen mekaniske Paaligning. Jeg har ment, at Kommunerne burde stilles frit. For Grundskatternes Vedkommende ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at der er adskillige Kommuner, hvor det vil være en overvejende Opfattelse, at Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld vil komme til at hvile tungt paa de smaa Ejendomme, og hvor man derfor, hvis man stiller det frit, maaske vil foretrække, at Skatten bliver lagt mere efter Hartkorn end efter Ejendomsskyld. Jeg har i det hele taget fundet det naturligt at stille Kommunerne frit overfor dette Forhold, da det er dem, der bedst maa vide, hvor Skatten kan lægges, saaledes at den efter deres Opfattelse kommer til at virke retfærdigst og mindst tyngende paa Beboerne. Naar det ærede Medlem nu gentager, at han har været med til Drøftelser om en landsomfattende